

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția economică

PASTORALA DE PASTI

Miron

DIN MILA LUI DUMNEZEU ARHIEPISCOP AL EPARHIEI BUCUREȘTILOR MITROPOLIT AL UNGRO-VLAHIEI, ȘI PATRIARH AL ROMÂNIEI.

Cetitorilor și tuturor ce vor asculta, această scrisoare pastorală, har și pace dela Cel de sus, iar dela Noi doriri de bine și sănătate.

„HRISTOS A INVIAT“

„Și însuși Iisus a stat în mijlocul lor și a zis: „Pace Vouă“ (Luca XXIV; 36).

Iubiți creștini,

Dis de dimineață în ziua Invierii Domnului, universul întreg a fost străbătut de cuvintele îngerilor dela Sfântul mormânt: „Hristos a înviat nu este aici...“. Iar în cuprinsul Bisericii noastre strămoșești, se aude peste tot, — din Capitala țării și până la cel din urmă sat, — străvechea cântare plină de cele mai curate sentimente de iubire creștinească, pe care credincioșii noștri o cântă în fața Sfântului Altar, în noaptea Invierii Domnului:

„Ziua învierii, să ne luminăm cu prăsnirea și unul pe altul să îmbrățișem și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru înviere și așa să cântăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte și celor din morminte, viață dăruindu-le...“.

N'a fost și nici nu este pe lume o altă religie, nici un sistem de filosofie sau de gândire omenească, care să se ridice la înălțimea nobilelor sentimente și îndrumări pentru viață, de a ierta toate și tuturor și de a arăta iubire tuturor, până și celor ce ne urăsc și dușmănesc

Și tocmai de aceea, un sentiment de admirație, bucurie, dragoste creștină și de adorare pentru Domnul Hristos, cuprinde tot sufletul omenesc, atât în fața marei minuni a Sfintei Sale Invieri, cât și în fața neîntrecutelor învățături ce le-a propovăduit.

Căci Domnul Hristos biruește moartea și redă omenirii credința, că mai presus de tot ce există în lumea aceasta, este un Dumnezeu atotputernic, care este ocrotitorul nostru și în care să avem toată încrederea. El este acel ce ne iubește deopotrivă pe toți oamenii.

Hristos este acel ce și-a purtat Crucea suferințelor pe Golgota pentru noi, s'a jertfit pentru noi și prin aceasta ne-a redat puțința

mântuirii noastre sufletești, cea mai scumpă comoară, pe care o poate avea omul în fața veșniciei.

Domnul Hristos a redat liniștea sufletească omenirii, convingând pe toți despre fapta sa Înviere, prin cuvintele adresate către ucenicii Săi: „Eu sunt... pentru ce vă turburați? Pentru ce se suie gânduri în inimile voastre...? Pipăiți-mă și vedeți...! (Luca XXIV, 38-39).

Odată pecetluit fiind adevărul Învierii Sale, căci L'au văzut cu ochii și pipăit cu degetele, se deschideau ușor inimele tuturor, pentru a-i primi învățăturile și a le sorbi cu însetare de pe buzele ucenicilor Săi, răspândiți în toate părțile.

Iubiții mei fii sufletești,

Cu toate acestea, sunt încă multe suflete ce rămân reci și sub razele calde ale Învierii Domnului. După cum Primăvara acoperă pământul cu verdeată, violete și mii de flori și totuși mai sunt încă locuri ce rămân cu pământul gol, așa sunt suflete care rămân neatinse de mângâierea credinței și pe care îngrijorarea vieții le copleșește și după cele spuse de Mântuitorul Hristos.

Căci multora le lipsește credința într'un Dumnezeu, iar cărarea vieții lor trece prin întunec, căci n'au avut în tinerețea lor parte de părinți, de dascăli, de învățători și educatori, ca să le știe sădi bine acea binefăcătoare și întăritoare credință.

Acestor suflete le vorbește prin noi, Domnul Hristos Cel înviat din morți și le zice: „Pace Vouă“... Iar aceluia ce se mai îndoiesc de minunea Sfintei Învieri, Domnul Hristos Le spune: „Pentru ce vă turburați?... Eu sunt! vedeți-Mă!“... Iar acei ce îl recunosc cu toată tăria credinței lor, rostesc împreună cu Ucenicii ce s'au îndoit în credința lor: „Rămâi cu noi, Doamne! Căci către seară este“...

Cu toate acestea, ce nu uită omul? Sunt mulți, care în loc de ertare — cu sufletul plin de duhul răzbunării, — în loc de altruism și iubire față de aproapele, sunt cuprinși de egoism și de poftele celor mai necinstite acapărări. Ba în lumea aceasta sunt chiar popoare, care până acum nu

și-au putut înobila sufletul de duhul credinței creștine.

Sunt unele din nefericire, care încă mai cred, nu în duhul păcii, ci în forța pumnului, dela care cer dreptul de a putea cuceri tot ce dorește lăcomia lor. Rătăcirea materialistă a veacului le face să vadă totul în arma metalică, uitând că cea mai puternică armă a ființei omeneste, este sufletul și cel mai puternic ajutor al vieții este Hristos, cel dătător de viață.

Târziu, târziu, a trebuit să recunoască și puternicul Napoleon, marele cuceritor de țări și oștiri, că cel mai mare cuceritor al lumii, este Domnul Hristos și singurul în stare să facă unitatea omenirii și să o domineze prin forța, nu a lanțurilor de oțel, ci a iubirii sale nemărginite și a jertfei sale pentru ea: „Am admirat—zice Napoleon — cuceririle lui Alexandru cel Mare, dar iată un cuceritor care atrage, unește și întrupează cu sine, nu o națiune ci întreg neamul omenesc! Ce minune! Sufletul omenesc și toate puterile lui, e o anexă a existenței lui Hristos! (Napoleon).

Dar — pe când unele popoare amenință lumea cu războiul și cu cele mai meșteșugite arme ucigătoare — poporul nostru român — drepcredincios, fără să-și neglijeze oștirea de apărare a țării și a integrității ei, — cu ajutorul lui Dumnezeu își continuă tradiția ortodoxă de altă dată a Voevozilor țării, zidind Domnului biserici; căci numai în cursul anului trecut a isprăvit 536 biserici noi și a reparat 1155 biserici. Ba s'a întors cu gândul și cu fapta chiar la pământul sfânt, unde a trăit Mântuitorul Hristos.

Astfel în Primăvara acestui an, cu prilejul sărbătorilor Sf. Învieri, se așează temelia unei biserici românești la râul Iordan, lângă Sfântul loc, unde s'a botezat Domnul Hristos. Și poporul românesc își va continua și mai departe tradiția de veacuri în Domnul Hristos, cel ce i-a luminat sufletul în toate greutățile vieții sale și l-a apărat întotdeauna de cotropirea neamurilor străine.

Noi Românii, nu ne-am temut de hordele acelor ce au venit să ne omoare trupul, cât mai ales de cei ce au vrut să ne înțineze sufletul. Căci mai presus de cei ce ne

amenință cu forța brutală, stă Iisus Hristos, cel înviat și care Ne spune tuturor: „Eu sunt, nu vă temeți”...

De aceia Biserica noastră strămoșească și fii ei, trebuie să se ferească de toate înveninatele cuvinte ale proorocilor mincinoși, de care azi mișună pretutindenea, luându-l pe Domnul Hristos ca scut al păcii între popoare și cântând: „Ziua învierii, să ne luminăm popoare, de lumina învățăturilor sale mântuitoare”...

Iubiți frați credincioși.

Cu gândul înălțat spre Mântuitorul Hristos și ajutorul Lui, eu și toți câți slujesc azi la altarul Lui, trimitem mângâere fierărui credincios de Sfânta Inviere, dela casa bogatului, până la casa săracului.

Pace și bucurie creștină se cade a avea

fiecare suflet, în fața Domnului Hristos cel înviat. Este vremea când fiecare creștin trebuie să cânte în sufletul său, alături de cântăreții dela stratele bisericilor noastre: „Să ne curățim simțirile și să vedem strălucind neapropiata lumină a învierii”...

Și—plini de încredere în puterea lui Iisus și a Legii Sale—să-i zicem cum I-au zis și Ucenicii, văzându-L înviat: „Rămâi cu noi”!? Rămâi lângă noi, rămâi în noi, în sufletele noastre, ca astfel cu „simțirile noastre”, să rămânem acum și în vecii vecilor. Amin.

Cu patriarhicești binecuvântări.
Al vostru binevoitor:

Patriarh, MIRON

Consilier cultural, Pr. M. Bulacu.

București, Sfintele Paști. 1935.

BISERICA ROMÂNEASCĂ DIN ȚARA SFÂNTĂ LA IORDAN

Tot românul știe cât bănet, câți galbeni zimțuți au trimis românii din Principate în cursul veacurilor în Palestina, la patriarhia de-acolo, din veniturile mănăstirilor închinat Sfântului Mormânt. Această contribuție a continuat până în zilele noastre, căci în Basarabia, moșiile mănăstirilor nu erau secularizate și guvernele rusești, cari încasau veniturile, trimiteau acolo cota corespunzătoare. Reforma agrară din Basarabia, făcută în timpul „Republicii Moldovenești” le-a expropriat. Pe lângă acești bani, alte ofrande bogate duceau particularii, cari se duceau acolo să se închine și să capete titlul de „hagiu”.

Mare mirare însă, că nu s’au găsit nici Voevozi, nici ierarhi, nici călugări, nici particulari, cari să întemeze și un așezământ, un altar românesc, dela care, în dulcea noastră limbă, să ne rugăm blândului Iisus pe pământul pe care au călcat sfintele sale picioare. Dumnezeu a rezervat această realizare primului nostru patriarh Miron, ca tocmai în timpul celei mai mari crize financiare să umple și acest gol simțit acolo, unde toți creștinii — până și abisinienii — au așezări valoroase.

Locul, cumpărat în cartierul evreesc din Ierusalim, de Teodor Burada în timpul Reginei Elisabeta, deplin plătit tot de I. P. S. Patriarh Miron, cu ajutor câștigat dela ministerul cultelor, rămâne pentru clădirea căminului și a bisericii proiectate. Colecta pentru el se continuă.

Dar era necesar un teren, care să fie legat de un moment mai însemnat din viața pământească a Mântuitorului. Acesta s’a câștigat chiar lângă locul unde s’a botezat Mântuitorul Hristos, în Iordan, loc mare și larg. Acolo facem o biserică în stilul obișnuit la noi, cu pridvor, înconjurat de coloane, în care la ocazii încă să se poată sluji și publicul să asiste cu ușurință când e lume multă. Clădirea s’a dat în întreprindere și zilele acestea s’au început lucrările sub conducerea cunoscutului nostru cercetător de arhive ale sfintelor mănăstiri, d. Marcu Beza, consul general al României pentru Palestina. E de observat că acest consulat s’a înființat acolo tocmai la insistența și cererea I. P. S. Patriarh

Miron, ca astfel interesele românești și cele bisericești să fie reprezentate de un român; iar modeștii călugări, trimiși acolo dela patriarhie, să aibă un razim și sprîjin.

Cu ocazia începerii lucrărilor, s’a trimis următoarea telegramă:

Ierusalim, 28 Martie

Inalt Prea Sfințitului Patriarh Miron.

București

„Ținându-se azi slujba temeliei bisericii de lângă râul Iordan, românii din Palestina exprimă Inalt Prea Sfinției Voastre bucuria și recunoștința lor pentru înfăptuirea unei idei scumpe, de mult și zelos dorită de români”.

MARCU BEZA

Consulul general al României.

Iată și textul actului de fundația Bisericii românești:

HRISOV DE TEMELIE

MIRON

din mila lui Dumnezeu

Patriarh al României

Răvnind să umblu pe calea înaintașilor și să aduc prinos de laudă și recunoștință Celui Atotputernic pentru binefacerile pe care le-a revărsat din belșug asupra neamului românesc, unindu-l într-o singură țară și o singură biserică drept măritoare, ne-am ostentat să ridicăm cu ajutorul a mulți făcători de bine, acest sfânt și dumnezeiesc locaș cu hramul Sfântul Ioan Botezătorul, aici pe malul Iordanului, în preajma locului unde Mântuitorul, însuși s’a coborât trupește, primind botezul.

Iar în ziua de 25 Aprilie anul 1935, cu prilejul călătoriei pe care au făcut-o la locurile sfinte, cu binecuvântarea Noastră, un grup de peste 150 creștini ortodocși din România, s’a pus piatra de temelie, săvârșind slujba sfințirii apei și rostind rugă-

ciunile temeliei Prea Sfințitul Lucian Triteanu, episcopul eparhiei Romanului, delegat de Noi anume pentru aceasta.

Și s'a făcut această prăznuire, spre marea bucurie a celor de față și a celor de acasă, în zilele Prea Înălțatului nostru Rege Carol al II-lea al României, care mărturisește credința cea drept slăvitoare de răsărit, și sub ocrotirea Înaltului Comisar, care înfățișează în acele locuri pe Majestatea Sa Regele George al Angliei — rudă de sânge cu Regele Carol al II-lea al României — sub a cărui oblăduire ca mandatar al Ligei Națiunilor Țara sfântă, Palestina, se bucură de cea mai mare liniște și prosperitate, asemănătoare cu cea din vremea regilor David și Solomon de glorioasă amintire, ostendindu-se pentru grabnica săvârșire a lucrului, domnul Marcu

Beza, Consul general al României la Ierusalim și Preotul Constantin Dron, Eforul Bisericii Ortodoxe Române, după planurile alcătuite de d-l Dimitrie Ionescu-Berechet, arhitectul Patriarhiei Române.

Amintind acestea, dăm binecuvântarea Noastră tuturor ostenitorilor și închinătorilor, cari iau parte la prăznuire, rugând pe bunul Dumnezeu să ajute pe toți în gândurile lor cele bune, iar pe cei ce vor face daruri pentru isprăvirea și înzestrarea acestei biserici, să-i pomenească întru a Sa împărăție.

Acest hrisov de temelie este dat în reședința Noastră Patriarhală din București, astăzi 17 Aprilie 1935, și după ce se va iscăli de toți cei de față, se va zidi la temelia clădirii, spre veșnică aducere aminte.

I I S U S P E G O L G O T A

Cap. XVIII din Romanul religios „Către Ceruri“ dedicat I. P. S. S. Patriarh Dr. Miron Cristea.

Când Iisus ajunsese la poalele muntelui Calvar se împiedecă și căzu. Câțiva oameni, care mergeau la templu văzură aceasta și făcându-li-se milă ziseră:

— „Nu vedeți că bietul om e gata să moară?“

Atunci câțiva farisei, care se bucurau de chinurile lui Iisus, ziseră soldaților:

— „Oamenii aceștia au dreptate, nu-l vom putea duce viu până în vârful Golgotei, dacă nu vom găsi pe cineva care să-i ajute să-și ducă crucea“.

Soldații văzură un om, care era păgân, închinător al lui Joie, puseră mâna pe el și-l duseră la Iisus.

Acest om se numea Simon, născut în Cirenă și era grădinar de meserie. Soldații îl puseră să-i ajute să ducă crucea lui Iisus.

La început, Simon ducea crucea cu multă părere de rău, dar când Iisus se ridică, îi aruncă o privire atât de blândă și recunoscătoare și-i spuse câteva cuvinte frumoase, Simon Cirineanul simți mai multă bucurie decât rușinea de a duce crucea.

Dupăce trecu pe sub puntea judecătorilor, apoi puntea de peste valea Cadavrelor și lăsară la stânga mormântul profetului Anama, Iisus întâlni un grup de femei și fete din Ierusalim.

Aceste femei, erau din acelea ce ascultaseră predicile lui Iisus și acum veniseră să-l vadă și să-L plângă. Printre acestea se afla și Maria mama lui Marcu.

Când îl văzură pe Iisus așa galben și prăpădit, plin de sânge, începură să plângă și să întindă brațele către el.

Iisus însă le zise:

— „Fiicele Sionului, nu plângeți pentru mine, ci plângeți pentru voi și copiii voștri, căci va veni timpul în care se va zice: „Ferice de femeile care n'au fost mame! Ferice de cele ce au rămas sterpe! Ferice de sinul care n'a dat lapte! „Și atunci vă zic: durerea va fi atât de mare în Ierusalim, în cât locuitorii săi vor fugi afară din zidurile sale, și vor striga pierduți: „Cădeți asupra noastră munților! dealuri acoperiți-ne! pământule deschide-te!“

Femeile încercară s'ajungă până la Iisus, dar soldații le îmbrânciră.

Porniră iar la drum. Drumul începu să fie greu și Iisus suia cu greutate. După vreo cincisprezece minute, în care făcu o sută șase zeci de pași, Iisus căzu pentru a cincea oară.

Ajunse până aproape de capătul drumului său și-i deteră drumul lui Simon. Pe acesta îl cuprinsese o așa dragoste pentru Iisus, că vrea să meargă mai departe, dar soldații nu-l lăsară și-l alungară.

Iisus îi zise lui Simon:

— „Fii în pace, Simon, ne vom vedea iar în împărăția tatălui meu!“

Tot muntele era înconjurat de soldați, căci Caiafa credea că apostolii și discipolii lui Iisus vor încerca să-l scape pe învățatul lor.

Acești soldați erau sub comanda sutașului Aben-Adar.

Aduseseră atâta armată aici, căci se spunea că Iuda ca și apostolul Simon-Petru, erau din secta zelatorilor, adică din configurația patrioților, care juraseră de a scăpa Iudea cu orice preț.

Caiafa ceruse acest ajutor dela Pilat, care mai puse și alte patrule să străbată Ierusalimul și mai cu seamă departamentul Bezeta și suburbia Ofelului, unde se aflau mulți partizani de-ai lui Iisus.

Dacă Pilat ar fi văzut pe Iisus în picioare lângă cruce, șovăind, slab și chinuit cum era, ar fi crezut ce i spusese Iisus: „*Impărăția mea nu e din lumea aceasta!*“

Veni pregătirea crucii. Dumnezeuescul condamnat, se apleacă pe cruce ca ucigașii, să i se ia măsura mâinilor și picioarelor; și dupăce se luă măsura îl îmbrânciră cu picioarele.

Fiindcă abia putea umbla, doi soldați îl luară pe sub brațe, îl ridicară și-l duseră douăzeci de pași departe de acolo.

Acesta era locul unde trebuia să fie desbrăcat de veșminte și pironit pe cruce.

În vârful cel mai înalt al muntelui se făceau pregătirile din urmă.

Ereau aici 18 soldați, din care, unii erau împrejurul celor doi tâlhari, iar alții împrejurul lui Hristos.

Începu desbrăcarea. Îi scoaseră hainele și cămașa care se zicea că e țesută de mama sa, fără nici o cusătură. Cămașa fiind foarte frumoasă și rară, soldații se învoiseră să o tragă la sorți, să vadă cui i se cuvine.

Corpul lui Iisus fiind plin de rane, iar hainele, din cauza sângelui fiind lipite pe corp, soldații nu-l menajară de loc, ci-i smulseră hainele la iuțea, așa că Iisus scotea gemete. Ranele se deschiseră și sângele începu iar să curgă.

Crucea era pregătită. Doi inși luară pe Iisus și-l întinseră pe cruce. Unul îi luă brațul drept îl întinse pe brațul crucii, altul îi puse genunchii pe piept spre a-i opri mișcările, altul îi deschise mâna și ultimul așeză vârful unui cui mare în mijlocul palmei și cu cinci lovituri de ciocan țintui mâna, care niciodată nu se întinse decât a binecuvânta.

Iisus scoase un strigăt de durere.

Călăii trecură la mâna stângă. Mâna fu deschisă ca și cealaltă, și cu cinci lovituri de ciocan fu țintuită ca prima.

Cuiele erau lungi de 15 cm., în trei colțuri, vârful ieșind în partea cealaltă a crucii.

Printre loviturile ciocanului se auzeau gemetele lui Iisus, la care se mai adăogau și alte gemete ale sfintei Fecioare.

Din milă sau din cruzime se dădu voe și mamei lui Iisus să fie față la pedeapsa fiului său.

Iisus, deși nu putea să se uite împrejur și era pradă durerilor, recunosc plânsul mamei sale și zise:

— „Maică! fii binecuvântată între toate femeile, pentru durerile ce le ai suferit și le vei mai suferi!“

Veni apoi țintuirea picioarelor.

Patrusprezece lovituri trebuiră ca spăimântătorul fier să pătrundă amândouă picioarele și să intre în lemnul lat al crucii.

În timpul acestui chin groaznic, Iisus rostea cuvintele psalmistului: „Mi-au străpuns mâinile și picioarele și mi-au numărat oasele“.

După aceasta țintuirea deasupra capului lui Iisus, inscripția în trei limbi, făcută după cum spusese Pilat.

Sosi momentul ridicării crucii.

Se adunară șapte sau opt soldați, ținură capătul crucii pe marginea gropii, adâncă de un metru jumătate și-i deteră drumul, cu toată greutatea în groapă.

Sguduirea fu așa de puternică, încât Iisus scoase un gemăt îngrozitor de durere. Ranele se deschiseră și sângele începu să curgă cu putere.

Apoi se făcu tăcere. Vaietul lui Iisus, batjocoririle iudeilor, înjurăturile fariseilor, trâmbițele templului, toate încetară.

Iisus avea în dreapta sa pe tâlharul *Dimas*, iar în stânga pe *Gestas*. Acești doi criminali erau întorși cu fața spre Nord Vest, ca să se împlinească ceia ce spusese profetul *Ieremia*: „Voi fi pentru ei ca un vânt arzător; îi voi răspândi înaintea dușmanilor lor; le voi întoarce spatele și fața, în ziua pierzării lor!“ Iar *David*, în ps. 65 spusese: „Ochii săi sînt întorși în spre neamuri!“

Se înfățișa înaintea tuturor cea mai dureroasă întâmplare. Sângele îi curgea de pe frunte și-i îneca ochii; sângele țâșnea din mâini și din picioare; în sfârșit, tot corpul era numai sânge și pe măsură ce curgea, Iisus, blândul Iisus se îngălbenea..

Sfânta Fecioară veni și căzu în genunchi la picioarele crucii și o strânse în brațe, ca și cum ar fi strâns pe fiul său.

Iisus plecă ochii asupra ei și zise încet:

— „Maică, îți aduci aminte, în Egipt, eram copil, când acel tâlhar rău nu ne dădea voe să trecem, și pe celălalt tâlhar bun care ne dădu voe?... Ți-am spus: „O, maică! jidovii mă vor răstigni, și acești tâlhari vor fi răstigniți lângă mine: *Dimas* în dreapta mea și *Gestas* în stânga; și în ziua aceea *Dimas*, tâlharul bun va merge cu mine în Rai!“

Amândoi tâlharii auziră aceste cuvinte și și ridicară capetele, iar *Gestas* strigă:

— „Vrei să zici cu asta că ești Mesia?... Dacă ești Mesia liberează-te și liberează-ne și pre noi... Dar nu, nu ești Mesia, că te-ai lăsat să te răstignească; ești un profet mincinos, un blestemător, un fermecător!“

Dimas zise și el:

— „Cum poți să înjuri pe omul acesta! Eu îl rog fierbinte, mă rog lui, căci îl recunosc ca profet, ca fiul lui Dumnezeu!“

Cei ce se aflau pe aproape de Iisus, începură iar strigătele, înjurăturile, iar unii ziceau:

— „Ei, împărate! n'ai vrut să dăruiești templul și să-l rezidești în trei zile?... n'ai vrut să chemi morții cum te ai lăudat?... Tu care zici că ai venit să liberezi pe alții, liberează-te

pe tine; dacă ești fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce!.. Dă-te jos fiul lui Dumnezeu! și atunci, îți dăm cuvântul că vom crede în tine!“..

— „Ei! strigă Gestas, nu vedeți că e un făcător de rele, un tâlhar, un fermecător? Ca pildă, ați văzut, că Varava a avut mai mu'tă trecere decât el!“

— „Taci, Gestas! strigă Dimas; Varava a fost judecat la moarte pe drept. Noi dacă suferim e drept, căci primim pedeapsa fără-delegilor noastre.. dar el, e drept! Gândește-te la clipele tale din urmă Gestas, în loc de a blestema, pocăște-te!“

Și întorcându-se către Iisus, zise:

— „Doamne! Doamne! sânt plin de păcate și cu drept mă chinuesc..

Doamne! Doamne! ai milă de mine!“

Iisus îi zise blând:

— „Fii în pace, Dimas, te iau sub ocrotirea mea! Astăzi vei fi cu mine în Rai!“

Abia rosti aceste cuvinte și o ceață roșiatică ieși din pământ și se urcă către cer, soarele se îngălbeni și vântul deșertului începu să sufle.

Ziua trecuse mai mult de jumătate..

Diac. V. Fussu

Vasile Militaru.

IMNUL TINERIMII CREȘTINE.

*Voi cei ce vreți să fiți biruitori,
Să vă'nălțați pe lume cât mai sus,
Veniți mereu, în suflete cu flori
La Impăratul lumii, la Isus:*

*Veniți, voi tineri, să primiți puteri
Cum au primit și Sfinții toți la fel
Că El îți poate da oricâte-I ceri
Când Lui mereu te'nchini și crezi în El!..*

*Cu El alături, nu mai ești înfrânt
Și mări adânci și late poți să treci
Iar cel care păzește-al Lui cuvânt
Rămâne viu și nu mai moare'n veci!*

*Isus e calea plină de lumină
Iar cel ce merge cu Isus mereu
Ușor străbate drumul, chiar prin spini
Și-ajunge'n cer la Tatăl-Dumnezeu!..*

C U L T U L O R T O D O X

(Continuare din Nr. 6—15 Martie 1935)

Sărbătoarea Paștilor, este inima ortodoxiei, precum și o mărturie vie a plenitudinii sale și adevărului său. Această sărbătoare este acțiunea palpabilă a Sf. Duh, manifestarea Cincizecimeii și în același timp o manifestare a lui Hristos înviat pe pământ; însă o manifestare invizibilă, pentru că se petrece după Înălțarea Domnului. Dacă voim să căutăm o confirmare a ideii, că evenimentele petrecute nu sunt azi numai comemorate ci că ele se săvârșesc cu adevărat în cursul serviciului ortodox, o vom găsi în noaptea Paștilor; noapte care este imediat legată de Pațimi, care le sunt inseparabil unite, ca în tunicul și lumina, tristețea și bucuria, suferințele și fericirea. Însă la lumina secolului ce va veni, la lumina învierii lui Hristos, această tristețe se stinge și dispare; ea devine o simplă amintire a ceea ce nu mai este. Un imn pascal exprimă acest sentiment

„Ieri au fost îngropat cu Tine Hristoase; cu Tine astăzi înviez“.

În toată creștinătatea, *liturghia euharistică* formează centrul oficiului ortodox. Această liturghie este celebrată după ritul antic al Sf. Vasile cel Mare și Sf. Ioan Crisostom precum al Sf. Grigorie papă al Bornei (liturghia mai naște sfințită). În comparație cu messa occidentală, mai recentă, liturghia ortodoxă este mai lungă. În afară de părțile comune (lectura epistolelor și Evangheliei, „canon euharistic“), ea are anumite elemente care lipsesc din messa catolică, mai cu seamă prepararea sfințelor daruri, în care timp se face amintirea sfinților, a morților și a viilor, scoțându-se părțile pentru fiecare. În timpul Euharistiei, nu numai că se sfințesc sfințele daruri, dar se desfășoară din nou tot misterul Incarnației, dela peștera din Betleem până la muntele măslinilor, dela Naștere până la

Înălțare, prin acte simbolice, lecturi și rugăciuni. Sfințirea darurilor, hotărâtă de teologia occidentală în momentul în care preotul pronunță cuvintele lui Hristos („acesta este Corpul Meu“, „acesta este Sângele Meu“), se operează — după gândirea ortodoxă — în cursul întregii liturghii, care se începe printr-o „preparație“; această sfințire se săvârșește și se termină în momentul în care cuvintele Domnului sunt pronunțate și în care Sf. Duh este invocat (epicleză). Cum se știe, laicii ca și preoții se împărtășesc și cu corpul și cu sângele lui Hristos. Ortodoxia a păstrat vechiul uzaj, pe care catolicismul l-a pierdut cu toate că Domnul a spus: „Beți dintru aceasta *toți*“. Credincioșii prezenți la liturghie fără să se fi împărtășit, participă cu spiritul la ospățul euharistic și mănâncă pâine binecuvântată, scoasă din elementele euharistice înainte de sfințirea lor. Pentru împărtășirea bolnavilor și muribunzilor, se păstrează sfintele daruri într-o cutiuță, pe sf. masă, fără însă să fie expuse vreodată pentru a fi adorate în afara liturghiei, cum este obiceiul în catolicism.

În afară de liturghie, există multe servicii ortodoxe, servicii zilnice (utrenie, ceasuri, vecernie, pavecerniță, miezo-noptică) și servicii extraordinare (de sărbătoare și ocazionale). Oficiul ortodox, este un ansamblu extrem de complex, care se compune din părți fixe (lecturi determinate, rugăciuni și cântări) și părți mobile (mai ales serviciile sărbătorilor și sfinților și câteodată unirea mai multor servicii). Regulile Oficiului ortodox sunt determinate printr'un regulament special (zipic), care este un amalgam, din ritualul mănăstirii Sf. Sava din Ierusalim și din cel al Sf. Teodor Studitul din Bizanț. Totuși, observarea strictă a acestor servicii monastice ar fi prea dificilă, și ele sunt simplificate pentru a le adapta nevoilor epocii noastre. Serviciul reflectă istoria bisericii, este un conglomerat istoric. Insuși caracterul multor imne bisericești reflectă origina lor bizantină: ele sunt pompoase și câteodată dificile de înțeles. Însă serviciile marilor sărbători, ne oferă exemple unice de inspirație poetică și religioasă..

(Va urma)

Traducere după Bulgakoff

O R U G A M I N T E

Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos S'a milostivit spre smeritul său slujitor și, prin alegerea Sf. Sinod al Sf. noastre Biserici ortodoxe române, m'a chemat la înalta direcție de episcop misionar pentru Românii ortodoci din America și țările apusene.

Înainte de a pleca peste țări și mări la frații noștri, răsfirați pe îndepărtate și străine meleaguri, să le fiu părinte și păstor, să-i ajut a se reculege sufletește și a-și înviora conștiința românească, mă îndrept către toți cei de acasă, Înalți Ierarhi, P. C. Preoți de enorii, frați monahi dela conducerea sfintelor noastre Mănăstiri și către toți oamenii de bine cu dragoste de neam și de lege, rugându-i: să binevoiască a mă ajuta ca să pot pleca echipat cu cele necesare unui început de misionarism ortodox și românesc, în afară de granițele țării noastre scumpe.

În deosebi apelez la sfintele noastre Mănăstiri cu vechi tradiții de cultură și viață religioasă, cari mai păstrează colecții bogate de obiecte sacre, ca și la preoții bisericilor noastre

mai bine înstărite să mă ajute cu daruri: icoane, candelă, prăznicare, vase și odoare sfinte, cruci și sfinte evanghelii, cărți de rugăciune și de zidire sufletească și orice alte daruri pe seama credincioșilor și de împodobire a bisericilor noastre din America.

În deosebi aș dori să pot infiripa, și în colonii fără biserici, într'un colț de casă a vreunui bun creștin primitor câte un tetrapod-*paraclis*, cu o candelă sub o icoană, unde să poată îngenunchea toți din partea locului, să se închine și să sărute o sfântă Evanghelie și o cruce de *acasă*, la brațul de jos al căreia va fi prins, într'un medalion, o fărâmitură din pământul țării mame, ca astfel să-și stâmpere dorul de vatră părăsită și să-și potolească nostalgia de patrie românească.

În acelaș timp rog pe toți câți vor lua cunoștință de plecarea Noastră și, îndeosebi pe frații preoți să anunțe credincioșilor să *le ceară adresele rudeniilor* și prietenilor, cu exprimarea de dorințe și urările lor către cei dragi ai lor de departe și, adunându-le, să

mi le trimită. Ca atunci când voi ajunge în localitatea unde se află, deodată cu binecuvântări arhieresti și cu îmbrățișarea noastră părintească să le pot împărtăși și solia celor scumpi ai lor de acasă.

Va fi aceasta o duioasă mângâiere pentru toți pe câți îi voi chema către mine după numele și neamul lor, și le voi comunica vești de la părinți, frați, rudenii și prieteni și vor putea săruta o icoană, o cruce, chiar dela biserica lor de acasă.

Oricine va trimite vreun dar pentru frații noștri îndepărtați, este rugat a însemna de

unde și dela cine vine darul, pentru cine e menit, ori pentru care localitate e destinat, știind că, în chip firesc, locuitorii dintr'un sat s'au așezat și acolo, departe, cam în același oraș sau ținut. Ardelenii mai ales în Statele-Unite, Moldovenii în Canada, Basarabenii în America de Sud—Argentina a. m.

Adresele, ca și obiectele se vor trimite, cel mai târziu până la 4 Mai a. c., la adresa:

Arhiepiscopul POLICARP P. MORUȘCA
Episcopul Americii și țărilor apusene
Sf. Mănăstire H. Bodrog
of. Zădărlac jud. Arad

C R O N I C A I N T E R N A

C U L T U R A L E

Educația creștină a tineretului, ca metodă.

Conferința d-lui prof. I. R.-Pogoneanu.

În sala soc. institutorilor din Capitală, a vorbit, Joi 28 Martie, d. prof. universitar I. R.-Pogoneanu, în continuarea ciclului de conferințe organizat de secția culturală a arhiepiscopiei ortodoxe a Bucureștilor: „Educația creștină în învățământ”.

Desvoltând subiectul, pe care-l dăam aici ca titlu, d. prof. Pogoneanu a făcut mai întâi, o justă definiție a termenului *educație*: însușirea anumitor reguli și bune deprinderi practice până la a-i deveni o a doua natură, pentru ca omul să nu jignească pe altul nici să-l scadă pe dărsul, ci să-l înalțe și să mulțumească pe oricare semen cu care vine în contact.

Toate învățăturile pe bază de cercetări experimentale nu ne-au desvăluit nimic din marele mister al existenței noastre, — a continuat conferențiarul. Deasupra lumii stă marea putere, care-o conduce, armonios și minunat: Dumnezeu. În sufletul oamenilor se manifestă, deci, fără voia lor chiar — ori la ce grad de dezvoltare s'ar găsi — acel sentiment de legătură cu puterea creatoare: religia.

E drept prin faptele lor, oamenii, mai ales cei din pătura așa zisă cultă, manifestă un mare scăzământ sub raportul religios. Dar această lume e în cea mai mare parte urbană și e astfel lipsită de perspectiva largă a frumuseților naturii, isvor din care și-ar putea sorbi simțămintele mistice, de

adorare a dumnezeirii, simțămintele religioase. Și e un rău pentru dezvoltarea sufletească, sănătoasă, a generațiilor viitoare. De aici trebuie să intervină, negreșit, puterea educației. Or, educație fără un temel religios nu e de conceput.

Trei sunt factorii cari pot conlucra spre o bună educare a tineretului: familia, școala și biserica. În școală, așa cum sunt întocmite programele azi nu se face educație, ci învățământ religios. În familie trebuie să se vadă bunele exemple: părinții să arate copiilor că au credință, că sunt în cele mai bune raporturi cu semenii lor, că au milă de aproapele; biserica, prin reprezentanții săi, trebuie să facă viu cuvântul cărților sfinte, citindu-li-l și lămurindu-li-l școlarilor, cât mai pe înțelesul lor, iar cu fapta și cu acțiunea și purtarea să fie bună pildă de urmat; școala, în fine, să iese din formele seci ale programelor, cu noțiuni multe și confuze, și, completată și ajutată de biserică, să săvârșească operă de educare, mai mult decât de învățare, formând astfel, sufletul tinerilor generații în lumina credinței și-a faptei bune, vrednic de străbătut, cu seninătate și vioșie, pe căile spinoase ale vieții.

(Universul)

Educația creștină în școala primară.

Conferința preotului dr. M. Bulacu.

Ciclul conferințelor organizate de arhiepiscopia Bucureștilor: „Problema educației creștine în școala românească” a fost continuat în seara de Joi 11 Aprilie în sala de festivități a soc. institutorilor, cu subiectul „Educația creștină în școala primară”, tratat de părintele Mihail Bulacu, cor-silier cultural la arhiepiscopie.

Plecând dela o documentată expunere a rolului pe care biserica ortodoxă română la avut în trecut, atât ca întemeietoare și diriguitoare a școlii românești, cât mai ales ca susținătoare a educației creștine în școlile prime ale poporului românesc, conferențiarul relevă importanța operei de acțiune educativă creștină pe care biserica noastră orto-

doxă o poartă anual prin preoțimea ei astăzi, pentru aproape două milioane și cinci sute de mii de copii, ce urmează cursul primar la școlile de stat.

Prin această lucrare de educație, biserica noastră reînviază clasicele tradiții ale ortodoxismului și reîmprospătează pentru școala românească nobilele energii creștine de formație superioară a sufletului românesc cum au fost ale mitropolitului Iacob Stamati, supranumit de pedagogii de astăzi Pestalozzi al României, dascălul-teolog Gheorghe Lazăr (Comenius), preotul Țichindeal la Aradul vechi, Veniamin Costache și Melchisedec. Noua lege a învățământului primar cu readucerea preotului în școala noastră cerută de preoți și sprijinită de I. P. S. Patriarh și d. prof. Nicolae Iorga, restaurează pe preot ca educator creștin, în istoricele sale drepturi. Iar experiența din urmă a clerului din Ardeal în strânsă colaborare cu învățătorul dascăl de biserică trebuie continuată cu vechiul dascăl bisericesc, ca și cu învățătorul, ridicându-l pe cântărețul de azi prin pregătire la demnitatea de colaborator și în școală și în biserică.

Vechile bucoavne cu predoslovii vlădicești, ca și alte documente de lucrare creștină cu copii, ne sunt primele tratate de pedagogie creștină, pe care le relevă Academia română. Dar sufletele copiilor noștri, între 6 și 14 ani, ne sunt prețioase comori, pe care psihologia experimentală ni le prezintă ca cele mai potrivite, pentru lucrarea de educație creștină. Astfel îmbinând instruirea religioasă, cu educația religioasă a inimii, și educația morală a conștiinței creștine a copilului, putem ajunge la fenomenul psihologic religios al deplinei convertirii creștine, — cel mai frequent vârstei de 12—15 ani.

Lipsa mijloacelor materiale intuitive a Bblei, pentru copii, a cărților de rugăciuni, de cântări liturgice, de literatură creștină pentru copii fac mari greutăți preotului catehet. Bisericile ortodoxe vecine au început să aibe însemnate așezăminte pedagogice de editură pentru tineret, cum sunt la Atena și Sofia. Deaceia și la noi se impune ca în noua situație a autonomiei bisericești, să se creieze un așezământ de educație creștină cu editură și preocupări în direcția aceasta, pe lângă Sfântul Sinod. Sprijinul preoțimii în reușita operei de educație creștină nu se poate da numai prin administrația bisericească, cu ordine inspecției și pedepse, ci mai ales cu înzestrarea preotului educator, cu tot ce-i lipsește astăzi.

Conferința a încadrat astfel admirabil subiectul în realitățile pedagogice și de acțiune practică spre mulțumire și satisfacția întregii asistențe.

(Universul)

Circulară No. 3235 din 12 Aprilie 1935.

Stimate Domnule,

Cu onoare Vă încunoștințăm că sunteți delegat din partea noastră a face parte din Comisia pentru alcătuirea unui regulament de reorganizarea școlilor de cântăreți pentru cursuri de patru ani și întocmirea unei programe analitice, care să co-

respundă atât vechei tradiții de funcționarea școalelor de cântăreți, cât și nouilor trebuințe de a se adapta cerințelor vremii.

Veți ține seama la alcătuirea programei analitice, de ceea ce cântărețul ar putea face la sate în calitate sa de colaborator al preotului, nu numai în ceea ce privește serviciul ritual dela biserică, ci și în ceea ce privește propaganda sa culturală misionară, ca și restul de activitate socială creștină, în viața pastorală.

Dorința Noastră fiind ca chiar în anul viitor școlile de cântăreți în funcțiune din eparhia Noastră să aibe cursuri de 4 ani, vă rugăm ca alcătuirea noui programe analitice și a noului regulament să fie pregătite înainte de 15 Iunie a. c., spre a trece și prin ședința Consiliului nostru Eparhial.

Cu arhieresti binecuvântări,

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Consilier Referent, Preotul M. Bulacu

Circulara Nr. 3821 din 12 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Vi se aduce la cunoștință că în ședința Consiliului nostru eparhial — secția Culturală — din 5 Aprilie a. c. s'a hotărât ca pe lângă fiecare școală de cântăreți din eparhia noastră să se poată ține examene particulare în sesiunea de toamnă și în sesiunea de Iunie.

Din Comisiunea examinatoare vor face parte directorul școalei și alți trei profesori de științe religioase, muzică, și partea literară.

Taxele candidaților pentru aceste examene, vor fi în total de 500 lei de sesiune, urmând ca din această taxă să se plătească fiecărui profesor examinator 100 lei, iar pentru fondul școalei să se rețină restul de 100 lei.

În vederea aplicării acestei hotărâri, vă rugăm să binevoiți a Ne indica printr'un tablou situația corpului profesoral al acelei școli, spre a se alege și constitui de Noi, comisiunea examinatoare.

Pentru sesiunea examenelor de Iunie, vă vom indica Comisiunea aprobată de Noi, după ce ne veți trimite tabloul corpului profesoral și tabloul de candidați, cu arătarea situației fiecăruia.

Cu arhieresti binecuvântări.

p Arhiepiscop și Mitropolit, *† TIT*

Consilier Referent, Pr. M. Bulacu

Circulara Nr. 1955 din 5 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Ministerul Cultelor, ne încunoștințează apelul pe care Ministerul Apărării Naționale îl face Bisericii, ca P. C. preoți să dea concursul acțiunii de pregătirea premilitară a tineretului din întreaga țară.

În ceea ce privește eparhia noastră, Vă rugăm a lua cunoștință și a dispune ca pentru fiecare comitet județean, de pretură, ori comunală, să fie designat de către P. C. Voastră pentru cuprinsul acelui protopopiat, P. C. Preoți ce urmează a fi încadrați după următoarea hotărâre:

În comitetele de colaborare județene, vor fi numiți P. C. Protopopi de județ, cu reședința în capitala județului.

În cele din pretură, vor fi numiți președinții cercurilor pastorale respective;

iar în cele comunale, vor fi numiți P. C. Preoți parohi respectivi.

Vă invităm deci a comunica cât mai neîntârziat această hotărâre, P. C. Preoți ce urmează a lua din oficiu legătură cu comitetele deja organizate și c. re. au și început să lucreze.

Cu arhieresti binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, *† TIT*

Consilier Referent, Preotul M. Bulacu

Circulara Nr. 2693 din 12 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Vă trimitem în repetare t b'oul în copie, pentru unitățile cercetășești din Arhiepiscopia Bucureștilor, cu invitarea de a Ne recomanda de urgență câte un preot, confesor, pentru cohorta cercetășească ce face parte din protopopiatul P. C. Voastre, și la care nu Ne-ați recomandat nici un preot în prezent.

La recomandarea preoților care vor îndeplini serviciul de îndrumări morale și de asistență religioasă pentru cercetași, veți avea în vedere în primul rând, calitățile preotului care-l indică la această misiune, și în al doilea rând veți lua înțelegere personal cu C. Sa, dacă timpul disponibil îi poate îngădui îndeplinirea cu conștiinciozitate a acestei misiuni.

Așteptăm răspunsul de urgență al P. C. Voastre. Cu arhieresti binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, *† TIT*

Consilier Referent, Preotul M. Bulacu

ADMINISTRATIVE BISERICEȘTI

Circulara Nr. 3683 din 12 Aprilie 1935.

Frea Cucernice Părinte,

În conformitate cu adresa Sfântului Sinod Nr. 608/1935, Vă invităm să dați dispozițiuni tuturor preoților din acel protopopiat, ca în ziua de Duminică 14 Aprilie a. c., să se officieze parastas pentru pomenirea lui Mihail Cogălniceanu, care a fost cel mai mare creator și răspânditor de cultură din secolul trecut, a cărui comemorare, la care s'a hotărât a participa toate școlile din țară, se face din inițiativa Fundației Culturale Mihail Cogălniceanu, în timpul dela 8—14 Aprilie a. c.

Cu arhieresti binecuvântări.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON, patriarh.**

Cons. Referent, Pr. Iordanescu

VACANTE.

Preoți

Protoeria Circ. I, din Capitală. — Se publică concurs, cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot ajutător, dela biserica Sf. Sofia, monument istoric, din parcul Negroponte, alăturată ca filială la parohia Sub urbană Herăstrău.

Postul este înființat în ședința Consiliului eparhial din 26 Februarie 1935 și deocamdată este fără plată dela Stat.

Biserica este în curs de restaurare, iar casă parohială nu are.

Preotul care va fi numit titular la această biserică, — care are aproximativ 70 familii și circa 280 suflete — va îngriji, în cele bisericesti, pe enoriașii așezați în jurul ei și va activa, pentru strângerea fondurilor, necesare terminării lucrărilor de restaurare a Sf. locaș și construirii unei case parohiale.

Până la redeschiderea bisericii Sf. Sofia, preotul care va fi numit aci, va sluji în biserica filială din cătunul Pipera, pendinte de parohia Herăstrău, întrucât și credincioșii din acest cătun — 50 familii și 200 suflete — găsindu-se departe de parohie, suferă adesea de lipsa de preot, — în această privință având și consimțământul preotului paroh dela parohia Herăstrău.

Ca venit al epitrahilului, preotul care va fi numit în postul de preot ajutător pe seama bisericii filiale Sf. Sofia, va avea aproximativ 1000 lei lunar.

Candidați pentru acest post, cei care nu sunt hirotoniți, vor depune actele cerute de regulament, iar acei cari sunt hirotoniți, vor depune actele cerute de regulament, — în ceea ce privește transferările — însoțite de memoriul, în care vor arăta întreaga activitate a c. c. lor, la parohia dela care cer transferare, activitate certificată de protopopul locului.

Cererile, în mod legal timbrate, însoțite de actele sus arătate, se vor înainta în termen, la cancelaria acestei protoierii.

Protopop, Zamfir St. Popescu

Protoieria III Dâmbovița. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Cornățel vacantă prin decesul pr. Al. Popescu.

Parohia are 315 familii cu 1250 suflete. Casă parohială nu are. Salariul plătit de Stat. Epitrahilul produce circa 3000 lei. Sesia 8,5 Ha. Biserica în bună stare.

Cererile însoțite de acte conform regulamentului și dispozițiunilor chieriarhale se înaintează oficiului protopopesco în termen de 30 zile dela apariția în „Apostolul”.

Protopop, H. Opreșcu Potlogi.

Protoieria jud. Mușcel circ. I C.-Lung. — Întru cât la primul concurs publicat în Curierul Apostolul, Anul XII, No. 5 din 1 Martie 1935, pentru ocuparea postului de preot ajutător al parohiei Vatra Satului-Berevoești, acest protopopiat, nu s'a

prezentat nici un candidat cu licența în Teologie, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea aceluiași post.

Situația postului de preot ȋjutător și condițiunile de candidare se pot vedea în publicațiunea primului concurs.

Cererile ȋnsoțite de actele legale se vor ȋnainta în termenul arătat la cancelaria protopopiei circ. I, Câmpu-Lung Mușcel.

Protopop, Pr. Gh. Stroian.

Cântăreți

Protoieria circ. I din Capitală. — Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț, dela biserica parohială Fundenii Doamnei, devenit vacant pe 1 Martie 1935, prin numirea titularului la altă biserică din București.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și să aibă serviciul militar satisfăcut.

Cererile ȋnsoțite de actele respective, se vor ȋnainta la Protoierie.

Protopop, Zamfir St. Popescu

Protoeria circ. II din Capitală. — Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului de cântăreț al II-lea dela parohia bisericii Iancu-Vechi, devenit vacant pe ziua de 1 Aprilie 1935, prin faptul că până acum a fost ocupat provizoriu de un cântăreț fără școală, pe baza deciziei Onoratului Minister al Cultelor Nr. 62.157/933.

Candidații vor avea serviciul militar satisfăcut și vor fi absolvenți ai școalei de cântăreți.

Cererile se vor adresa Protoieriei.

Protoiereu, Stoica R. Ionescu

Protopopia Circ. I Teleorman, Turnu Măgurele. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I dela parohia Pleașov, pe termen de 15 zile.

Cererile ȋnsoțite de actele regulamentare se vor ȋnainta oficiului Protopopesc în termen.

Candidații vor fi satisfăcut legea recrutării și trebuie să fie absolvenți ai unei școale de cântăreți.

Protopop, Metodie Popescu

Protopopia jud. Teleorman circ III Alexandria. Se publică concurs, cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului de cântăreț I, dela parohia Sf. Nicolae din Alexandria jud. Teleorman, devenit vacant pe data de 1 Ianuarie 1934, prin eșirea la pensie a titularului Radu C. Epurescu.

Doritorii de a ocupa acest post trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile, ȋnsoțite de actele necesare, se vor ȋnainta la cancelaria oficiului protopopesc în termenul mai sus arătat.

Protopop, G. A. Stăiculescu.

E C O N O M I C E

Circulara No. 3636 din 9 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Deși prin nenumărate circulare, vi s'a adus la cunoștință ȋncă din anul 1928, că potrivit art. 24 lit. 1, din Statutul pentru organizarea Bis. Ort. Române și conf. art. 22 din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Eforiei Bis. Ort. Române, s'a ȋnființat „Fondul General de Asigurare a Imobilelor bisericești“, cu invitația expresă de a pune în vedere tuturor parohiilor ca să-și asigure imobilele lor numai la acest fond, ȋntrucât chiar Legea le impune această obligație, constatăm totuși, ca până în prezent, după 7 ani de când s'a ȋnființat fondul în chestiune nici două treimi din numărul total al parohiilor Noastre nu s'au conformat acestei dispoziții legale.

Cum această situație nu mai poate fi ȋngăduită, fără numai a se perpetua o stare de ilegalitate dăunătoare intereselor generale ale Bisericii, Consiliul Arhiepiscopesc al Secției Economice, în ședința dela 29 Martie 1935, a hotărât, ca irevocabil toate parohiile din cuprinsul Eparhiei Noastre în termen de o lună de zile, dela data prezenței, să-și asigure imobilele, la „Fondul General de Asigurare a imobilelor bisericești“.

Acest termen îl acordăm sub răspunderea personală a P. C. Voastre și orice ȋntârziere nejustificată se va pedepsi conform Regulamentului de procedură disciplinară.

Ofertele de asigurare le veți distribui parohiilor din cele ce vi s'au trimis ȋncă din timp.

În cazul că nici P. C. Voastre nu mai aveți, veți cere numărul trebuitor dela Sf. Arhiepiscopie.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Cons. Ref. C. Moldovan

Circulara Nr. 3408 din 5 Aprilie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Conform adresii cu No. 63680/7575/1935, a Onor. Minister al Cultelor, Vă facem cunoscut că ȋncepând cu data de 1 Aprilie 1935, ordonanțarea salariilor pentru ȋntreg personalul bisericesc din cuprinsul Eparhiei Noastre se va face prin birouri'e Onor. Minister de Culte.

În acest scop cel mai târziu până la data de 10 Aprilie crt., vor trebui ȋntocmite de către fiecare protopop de județ, un singur stat în patru exemplare, pentru ȋntreg personalul bisericesc din ȋntreg județul.

Acest stat va fi alcătuit conform modelului alăturat, trecându-se parohiile în ordine alfabetică, conținând ȋnsă mai ȋntăiu parohiile urbane (I-XI) și apoi rurale (XII).

ȋntrucât în noul buget, conform dispozițiunilor Ministerului de Finanțe, nu s'a trecut nici un fel de spor la salarii, ca noi termene de gradatie, ȋndemnitate de chirie, ajutor de familie etc... statele vor cuprinde drepturile aprobate și achitate pe, luna

Martie din anul de curs, cu singura deosebire, că de unde în luna Martie, pentru curbele speciale s'a făcut ștat aparte, în ștatul pe Aprilie curbele cu salarii vor fi înglobate și prevăzute într'un singur și acelaș ștat.

Ștatul se va completa cu cifre conform modelului, numai în coloanele 1-17 inclusiv, urmând ca restul coloanelor dela 18-28 inclusiv, să fie completate de serviciul de ordonanțare al Onor. Minister.

Personalul clerical dela parohiile care n'au trimis încă declarațiile de venituri, nu va fi trecut în stat cu drepturi, ci va fi menționat numai cu numele, fără ca în dreptul său să fie trecută vreo sumă ca salariu.

Pentru Capitală ștatele se vor alcătui de fiecare protopop în parte.

Protopopul respectiv va certifica prezența în serviciu a întregului personal trecut pe stat.

Chestiunea aceasta prezintă o foarte mare urgență, întrucât numai astfel preoții vor putea încasa salariul înainte de Sf. sărbători ale Paștelui.

De aceia, protopopii vor întocmi fiecare câte un ștat de personalul bisericesc din protopopiatul respectiv iar de pe acestea, protoereul de centru va întocmi un singur ștat al tuturor parohiilor din întregul județ aranjate în mod alfabetic, după cum am arătat mai sus, ținându-se seamă, a fi trecute mai întâiu parohiile urbane.

Menționăm că numai astfel pot fi valabile ștatele trimise spre ordonanțare, dacă sunt întocmite de protoereul de reședință, plătit din bugetul Statului și pentru întreg județul.

În eparhie avem 6 județe, vor fi prin urmare 6 ștate, plus 2 ștate din Capitală.

Ștatele se vor trimite în 4 exemplare și vor fi trimise la Onor. Minister al Cultelor, care va face ordonanțarea.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON**

Cons. Referent, C. Moldovan

Circulara No. 3573 din 6 Aprilie 1935

Prea Cucernice Părinte,

Făcându-se de Noi constatarea regretabilă, că în toate bisericile aflătoare în cuprinsul acestei Eparhii—dealtcum ca și aiurea—se întrebuințează lumânări de calitate inferioară zise “de ceară”, dar în fond falsificate și fabricate din fel de fel de materiale veninoase, ieftine, rele, care prin fumul ce produce strică pictura de prin biserici cât și sănătatea preoților și credincioșilor; pe de altă parte avându-se în vedere, că lumânările fac și ele parte din cult, ca și toate celelalte obiecte, vase, odoare și vestminte sfinte, necesare cultului divin și deci sunt supuse și ele în ceea ce privește compoziția și felul lor de întrebuințare prescripțiilor liturgice ale Sf. Noastre Biserici Ortodoxe, prescripții care dacă sunt călcate, constituie o gravă abatere dela dispozițiile esențiale ale bisericii; că aceste lumânări sunt o jertfă și că deci trebuie să fie *fără de prihană și de bun miros*, arătând

curățenia, plecarea și smerenia pe care trebuie s'o aibă orice bun creștin când intră în biserică.

Că prin urmare lumânările care se aduc de obicei și sunt fabricate din parafină, sau japon, sau alte materiale ieftine, nu pot constitui o astfel de jertfă curată, așa cum se cere de prescripțiile Bisericii Noastre Ortodoxe. Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor în dorința de a înlătura acest rău regretabil introdus în biserică, fără voia Bisericii, a înființat încă din anul 1932 turnătoria rituală de lumânări a Arhiepiscopiei, în care se fabrică lumânări de toate mărimile, exclusiv numai din *ceară curată de albine*, așa cum au hotărât la început, părinții Sf. Noastre Biserici Ortodoxe.

Aceste lucrări s'au mai adus de Noi la cunoștința preoților din Eparhie. Dar constatăm, că în cea mai mare parte din bisericile Noastre, deși sunt 3 ani de zile de când le-am acordat înlesnirea de a avea lumânări de ceară curată de albine, se continuă a se folosi tot lumânări de calitate inferioară, procurate dela diferiți fabricanți și comercianți.

Nu putem înțelege, cum pentru îndreptarea unui rău, străduințele Noastre să rămână zadarnice. Cum pot admite slujitorii Bisericii consacrarea jertfii lui Cain și nu a lui Avel?

Și dacă pe lângă aceste considerațiuni de ordin ritual și canonic, mai adăogăm și neglijarea spiritului disciplinar față de dispozițiunile chiriarhale, nu este aceasta o scădere din partea clerului Nostru?

De aceia pentru îndreptarea acestei stări de lucruri, Consiliul Arhiepiscopesc al Secției Economice, în ședința dela 1/III/1935 a hotărât delegarea din sânul său a P. C. Pr. C. Dinescu consilier Eparhial, care începând cu data de 1 Aprilie 1935, să exercite un cât mai strâns control asupra modului cum se folosesc în biserici lumânările de ceară curată, dela turnătoria rituală a Sf. Arhiepiscopiei.

Vă invităm a aduce aceasta la cunoștința întregului cler din protopopiat iar P. C. Voastră, veți da părintelui Dinescu tot concursul, slătuindu-Vă împreună asupra alegerii celor mai bune mijloace de propagandă și de desfacere a lumânărilor, cum și de a-l însoți la nevoie în cercetările ce le va face pela parohii pentru stabilirea cantităților de lumânări de care au nevoie.

Turnându-se cât mai mari cantități de lumânări se va putea reduce și prețul de desfacere, așa încât parohiile să aibă și câștigul material, pe lângă cel moral.

Pentru orice abateri, din rea voință și din lipsă de disciplină, dela cele stabilite prin circularele anterioare referitoare la această operă folositoare Bisericii, vom fi nevoiți a lua măsuri severe de îndreptare conform cu dispozițiile Regulamentului de procedură disciplinară.

Cu arhieresti binecuvântări,

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON, patriarh.**

Consilier Referent, C. Moldovan

I N F O R M A Ț I I

Impăratul Abisiniei și Patriarhul nostru.

Majestatea Sa Haile Selassie I, Impăratul Abisiniei (Ethiopiei) — spune ziaristul Mihail Țican dela „Universul” — care a avut cinstea a fi primit în audiență, este un „adevărat șef de stat, crescut la izvoarele culturii europene, inteligent, întreprinzător, energic, cu însușiri de mare reformator și excelent organizator”. Reîntors din călătoria sa din Africa, d-l Țican a ținut o conferință la Radio-București, în care între altele — spune următoarele: „Am avut deosebi onoare să-l cunosc și să-i admir calitățile în cursul audienței de aproape 2 ore, pe care a binevoit să-mi acorde. S'a interesat atunci de țara și conducătorii noștri: de Suveranul nostru și de Înaltul Patriarh Miron, căruia — m'a rugat — să-i transmit mesajul urărilor sale creștinești — însoțite de sărutarea mânei — îmi spuse împăratul — „Celui mai mare patriarh al ortodoxiei”.

Când a început a i vorbi de patriarhul nostru, spunând, că și El este creștin ortodox, — l'a rugat a aștepta o clipă, „ca să ți-l arăt!” S'a sculat, s'a dus la bibliotecă și în o clipă a scos o carte grecească, pe care a adus-o, a deschis-o la un anumit loc, zicând: „Iată-l!”. De fapt era chipul patriarhului nostru Miron.

Din activitatea I. P. Sf. Patriarh.

1. *Joi 4 Aprilie* a. c., I. P. Sf. Patriarh a primit în audiență de prezentare pe Excelența Sa noul ministru al Ungariei la București.

Deasemenea a primit pe Exc. Sa d-l Ciolac Antici, ministrul Jugoslaviei, care, dupăcum se știe, se va reîntoarce încurând în patrie.

2. *Marți 9 Aprilie*, I. P. Sf. Patriarh a participat la parastasul de 6 luni dela moartea regelui Alexandru, unificatorul Jugoslaviei.

Parastasul a avut loc la biserica Domnița Bălașa, în prezența M.M. L.L. Regele Carol II, Regina Maria, Regina Elisabeta a Greciei, Marele Voevod Mihaie și înaltele autorități. Un sobor de preoți a oficiat cu demnitate, în frunte cu P. Sf. Policarp Morușca, noul episcop al Românilor din America.

3. *Joi 11 Aprilie* orele 6 p. m. a prezidat adunarea generală a Așezământului cultural I. C. Brătianu. Au fost de față: d-l ministru Alex Lapedatu, d-na Sabina Cantacuzino, d-l prof. Țițeica, d-l Gh. Brătianu, d-l Stelian Popescu, etc.

4. *Sâmbătă 13 Aprilie* I. P. Sf. Patriarh a prezidat adunarea generală a *Universității libere*, în sala Facultății de Științe, unde dorise să asiste și M. S. Regina Maria. Au fost prezenți: d-na Sabina Cantacuzino, d-l ministru dr. C. Angelescu, d-l secretar general Iuliu Valaori, d-l D. Hurmuzescu, decanul Facultății de Științe, d-l prof. Țițeica, d-l Stelian Popescu, d-l prof. Oprescu etc.

5. *Marți 16 Aprilie* I. P. Sf. Patriarh a prezidat ședința Sinodului permanent, care a discutat mai multe chestiuni la ordinea zilei.

6. *Joi 18 Aprilie* I. P. Sf. Patriarh a prezidat dela orele 5—10 seara, ședința comisiunei designate de sf. Sinod, pentru a studia diversele chestiuni de ordin dogmatic ce vor fi discutate cu Anglicanii la venirea lor în România, la 31 Maiu a. c.

7. *Duminică 21 Aprilie*, Duminica Florilor, I. P. Sf. Patriarh, în semn de părintească bunăvoință, a participat împreună cu Marele Voevod Mihaie la slujba sf. Liturghii oficiată la biserica rusească din Capitală, unde au fost prezenți și un foarte mare număr de credincioși ruși și sârbi, cari s'au împărtășit.

N. C.

Programul pentru serbarea Sf. Paști

(Vineri 26 și Sâmbătă 27 Aprilie)

În seara de Vinerea Mare, la ora 19^{1/2} se va oficia prohodul în biserica Domnița Bălașa, de către I. P. S. S. Patriarhul României, înconjurat de clerul patriarhiei, în prezența M. S. Regelui și a Măriei Sale Mihaie, Mare Voevod al Albei-Iuliei, înconjurată de Curtea Regală.

La această ceremonie vor asista:

Președintele consiliului de miniștri; mareșalii; președinții Corpurilor Legiuitoare; miniștrii; inspectorii generali de armată; subsecretarii de stat; primul președinte al Înaltei curți de casație și justiție; mitropoliții și episcopii, care eventual s'ar afla în Capitală; președintele Academiei; primul președinte al Înaltei Curți de conturi; guvernatorul Băncii Naționale; procurorul general al Înaltei Curți de casație; președinții de secții; primul președinte al Consiliului Legislativ și președinții de secții; președinții de secții ai înaltelor Curți de conturi și procurorul general; membrii Corpurilor legiuitoare, care se vor afla în Capitală; președinții consiliilor de administrație; al Regiei autonome C. F. R. și al Casei autonome a monopolului statului; directorii generali ai Caselor autonome: C. F. R. și P. T. T.; primul președinte al Curții de apel și procurorul general; primul președinte al Tribunalului de Ilfov și primul-procuror; rectorii Universității, școalei politehnice, Academiei de arhitectură, Academiei agronomice, Academiei comerciale; primul președinte al comitetului central de revizuire; președinții consiliilor: Tehnic superior și superior al apelor; primarul general al municipiului București; președintele comitetului Ateneului Român; președintele Camerei de comerț; președintele Uniunii avocaților din România; decanul baroului avocaților de Ilfov; primarii de sectoare ai municipiului; președintele Uniunii Camerei de comerț și industrie; președintele Uniunii Camerelor de agricultură; președintele Bursei de efecte, acțiuni și schimb; secretarii generali de ministere directorul general al Casei de Depuneri Consemnațiuni; prefectul poliției Capitalei; pre-

fectul județului Ilfov; directorul general al Siguranței generale a Statului și directorul subsecretariatului presei și informațiilor de pe lângă ministrul afacerilor străine.

Șeful marelui stat major general al armatei; inspectorii de armă; atașatii militari străini; comandantul corpului II de armată; comandantul diviziei a IV-a; comandantul pieței; ofițeri generali; colonelii și asimilații lor și comandanții de unități și servicii.

Detășamente din diferite corpuri ale garnizoanei vor sta înșiruite în curtea bisericii Domnița Bălașa, în tot timpul ocolirii sfântului epitaful.

În Sâmbăta Paștilor, la ora 24, M. S. Regele va merge la biserica Domnița Bălașa, în trăsura „a la Daumont“, spre a lua parte la sfânta înviere, urmat de curtea regală și escortat de regimentul de escortă regală.

Vor asista la această ceremonie aceleași persoane oficiale indicate mai sus.

Momentul când I. P. S. S. Patriarhul României exclamă: „Hristos a înviat“, se va anunța Capitalei prin 101 tunuri, de pe Dealul Spirei.

Conform veștilor tradiționale, se va scrie Evanghelia sfântului Ioan, pe care M. S. Regele o va semna și care se va investi la urmă cu sigiliul Statului.

La finele ceremoniei, M. S. Regele va lua în mână sfânta cruce, înaintea căreia se vor închina asistenții.

O gîrdă de onoare cu muzică, va sta în fața bisericii Domnița Bălașa, în tot timpul ceremoniei sfintei învieri.

■ Măria Sa Marele Voivod Mihai a asistat Duminica trecută dimpreună cu toți colegii săi de la școală anume înființată la sf. Mitropolie din paraclisul I. Pr. Sf. Patriarh Miron, fiind conduși de Preacucernicia Sa profesorul lor de religie Nae Popescu și de profesorul lor de educație fizică și dând toată atenția rugăciunilor citate și cântate. După sf. slujbă au făcut o lungă vizită înaltpreasfințitului patriarh Miron, care s'a întreținut cu toți. Mare le-a fost surprinderea, când le-a vorbit elevului secui ungurește. Aci s'a prezentat Măriei Sale Mihai Preasfințitul Episcop Policarp al Americii, care încă asistasese la liturghie.

■ În zilele Sfințelor Paști ce vin, se va face sub conducerea părintelui C. Dron dela Patriarhie, un pelerinaj în Palestina, la care va lua parte și P. S. Episcop Lucian al Romanului, căruia I. P. S. Patriarh Miron îi va da binecuvântarea și autorizarea a face sfințirea terenului cu fast în prezența unui mare număr de credincioși români și în sunetul de cântări ale cântăreților români, ce vor participa la pelerinaj.

Bunilor creștini, cari sunteți cu gândul la Hristos și ajutorul Lui, nu uitați că bisericuța are lipsă de cărți rituale: Evangheliile,

Apostol, Psaltire, Liturghier, Catavasier, etc., vase sfinte: Potir, disc, stea, chivot, cădelniță, fețe de mese pe sf. prestol, perdele, candelă, etc.

„Inbiți podoaba casei Domnului“ și contribuiți la înfrumusețarea ei, mai ales că bisericuța vecină cu noi — a abisinienilor — e împodobită de împărăteasa lor.

TELEGRAME

Patriarh Dr. Miron Cristea

București

Credincioșii parohiei popa Savu vă exprimă cele mai profunde și respectuase mulțumiri pentru momentele de pietate creștină prilejuită de aducerea Sfințelor Moaște ale Sfintei Filoftia aici pe lângă nenumăratele valori de credincioși. S'a verificat cu acest prilej importanța covârșitoare și folosul netăgăduit al pătrunderii preotului ortodox în școală. Corpul didactic dela numeroase școli secundare și primare împreună cu elevii și elevele au venit în corpore spre a săruta sf. Moaște iar unii preoți au făcut și lecțiuni de catehizare adhoc. Să trăiți întru mulți ani.

Preot, N. Proca

Epitropi, Niță Cristescu, Costică Nae, Ioan G. Șerb.

Sanctității Sale D. D. Dr. Miron

Patriarhul Bisericii Creșt. Ort. Rom.

București

Biserica noastră strămoșească prin slujitorii ei locali, binecuvântând astăzi inaugurarea Organizației Straja Țării, stolul școlii normale de învățători, Ștefan Velovan, asigură pe Sanctitatea Voastră de omagiu, devotament și temeinică contribuție pe terenul evanghelic.

Directorul școlii normale, Mihail Costescu

Preot, Pretorian G. Barbu, V. Gregorian Lungulescu

S U M A R :

„Hristos a înviat“	***
Biserica românească din țara sfântă.	***
Iisus pe Golgota.	<i>Diac. V. Fussu</i>
Imnul tinerimii creștine.	<i>Vasile Militaru</i>
Cultul ortodox.	<i>S. Bulgakoff</i>
O rugăminte.	<i>P. P. Morușca</i>

CRONICA INTERNĂ

Culturale: Educație creștină a tineretului ca metodă, conferința d-lui prof. I. R. Pogoneanu. — Educația creștină în școala primară, conferința pr. dr. M. Bulacu.

Administrative bisericesti: Circulări.

Vacante: preoți și cântăreți.

Economice: Circulări.
